

ר"ת	מוצאי שבת	כניסת שבת
20:07	19:26	18:15
20:04	19:28	18:32
20:05	19:28	18:33
20:05	19:25	18:30

הזמנים לפי לוח שנה של ישיבת ברית ה' חוץ מנטריה

מבט אלוהי על בית המקדש

הג'תון הבא בע"ה יהיה

לחג הסוכות

מזכרת עלון זה חבית והמקדש מאחזקת
מזכרת עלון זה חבית והמקדש מאחזקת
דק לא לשכוח שבר"ה אנחנו ממליכים את ה'
ואם אין מלך בלא עם אין גם מלך בלא ארמון
אדם אומרים צביו מלכנו... אי"כ למה חבית שלי נראה ככה

הר הבית והמקדש

בעידוד ת"ח ונדולי הדור

הר הבית והמקדש בפרשה

הר' אליהו ה' הי"ו

הקדוש ברוך הוא, שהיא מרוחקת ממנו, לחזור אליו, ונדמים לכלבים, שנאמר בהם ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם, (ול) אותם ערב רב, שכל חסד שעושים, הם עושים אותו לעצמם. עכ"ל.

מהוזהר הזה למדנו שהאבא ה' יתברך תמיד דואג לכל צרכנו, וביום הכיפורים ה' מציץ מחלונות בית הכנסת ורואה אם יש מי שאכפת לו ממנו, שמה שהוא מבקש זה שהקב"ה ישוב לביתו, ובדבר הזה שנתבע מה' שיחזיר מלכותו הגלוי ומלכות בית דוד משיח ה', ובניין בית המקדש, בזה נחזור לראות סימן של ברכה שמשם ואילך יתחיל גאולה, כמו שכתוב במדרש ילקוט שמעוני (מדרש שמואל פרשה יג אות ד' רמז ק) "בשלשה דברים עתידים למאוס, במלכות שמים, ובמלכות בית דוד, ובבנין בית המקדש, אימתי מאוס שלשתם בימי ירבעם, הדא הוא דכתיב ויען איש ישראל ויאמרו אין לנו חלק בדוד זו מלכות שמים, ולא נחלה בכך ישי זו מלכות בית דוד, איש לאהלי ישראל ולא לבית המקדש, אל תקרי לאהלי אלא לאלהיו. אי"ר סימון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזירו ויבקשו שלשתם, הדא הוא דכתיב: אחר ישובו בני ישראל ובקשו את ה' אלוהיהם - זו מלכות שמיים, ואת דוד מלכם - זו מלכות בית דוד, ופחדו אל ה' ואל טובו - זה בית המקדש".

מכאן נלמד שאם אדם רוצה שה' יעשה את רצונו, הוא צריך לרצות את מה שה' רוצה, וזה שיהיה לה' בית המקדש, ושכניו ישובו אליו לשם

"היום הרת עולם היום יעמיד במשפט כל יצורי עולם אם כבנים אם כעבדים"

ביום ראש השנה כולנו יודעים שצריך לקחת אחריות ביום הזה שבו נכתב הגורל של האדם מה יהיה איתו בראש השנה, גם מי יזכה לעלות להר הבית להכיר את האור של השכינה ולהיות בתהליך של הגאולה, או להמשיך להיות בגלות הגוף והדעת הכל נגזר ביום הזה... כולנו רגילים להתחיל ליום ראש השנה כיום דין וזה אמנם נכון שהרי המלך הגדול שופט כל הארץ ביום הזה, אבל ליום הזה יש גם צד שני, ביום הזה שהוא יום המלכות יש למלך שמחה גדולה מחשיבות היום עבורו, וביום הזה המלך מחלק מתנות, וכדי להבין למי המלך מחלק מתנות נביא משל:

מלך אחד רצה לראות האם יש דבר כזה אדם השמח בחלקו, תלה שלט גדול על שדה ענקית ובה ארמון לתפארת ובשלט היה כתוב 'כל מי ששמח בחלקו יבוא לשכנע את המלך שהוא כזה ויטול את השדה', מובן מאילו שבאו אלפי אנשים, למרבה האכזבה של כל מי שבא ענה לו המלך בפשטות, 'אם אתה סבור שאתה צריך את השדה לאיזה צורך שיהיה סימן שמה שיש לך לא מספק אותך ואינך שמח בחלקך'. כך בדיוק גם אנחנו, קיבלנו מה' יתברך את כל צורכנו בשלימות, ואם היה יכול להיות יותר טוב ורדא שיה' היה נתון לנו, שכן איזה אבא לא רוצה שיהיה לבנו את הכי טוב שיש, וכן גם אחרי ראש השנה יהיה לעולמי עד רק הכי טוב שיש, אז אם כן מה אני הקטן צריך לבקש בראש השנה?

אסור לנו לשכוח יסוד חשוב שעצם הבקשה מאבא משמחת אותו שבנו תלוי בו, ואחד מהדברים שהורים לא מוכנים לשנות לעולם זה את זכות הנתינה לילדיהם, גם הקב"ה אבינו מלכנו רוצה שנבקש ממנו כדי לשמור על הקשר החם של אבא ובן, אבל אסור לנו לשכוח שכשם שהוא אבא הוא גם מלך וגם אלוהינו ובוראנו, ואם נבין שודאי שהכל מחושב למעלה בשלימות כפי שרק הבורא יכול לתכנן אז מה נשאר לבקש?!

יש דבר חשוב מאד ששכחנו, (ואפילו שאנחנו מזכירים את זה אלפי פעמים זה בלי לב, שאם זה היה באמת אכפת לנו היינו עושים עם זה משהו), לאבא אין בית, ואנחנו מורחקים משולחן המלך, ואם יש דבר שאנחנו חייבים לבקש יותר מכל זה שלאבא יהיה בית לשוב אליו, ושנוכח לחזור אנחנו אליו, וזה הדבר היחיד שצריך לתת עליו את הלב בראש השנה וממילא כשלאדם יהיה אכפת מרצון ה' שבניו ישובו אליו, גם ה' ימלא את רצונו בכל העניינים, כמו שאמרו חז"ל באבות "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו", ולא להיות דומים לכלבים שרק מבקשים הב הב כלומר תביא תביא, וכך אמרו בזה הקדוש (תיקוני הוזהר תיקון ו דף כב) וז"ל: ויפן כה וכה, מציץ מן החרכים, אלו עשרת ימי תשובה, וירא כי אין איש. ועוד, משיגה מן החלונות, אלו החלונות של בית כנסת, **שהאב (הקב"ה) ובנו (ישראל) הם בבית האסורים, והוא בכל יום השגחתו עליהם ונותן להם מזון**. ויפן כה וכה, אם יש מי שיתעורר בתשובה לשבר את בית האסורים שלהם, זהו שכתוב לאמר לאסורים צאו ולאשר בחשך הגלוי, ויפן כה וכה וירא כי אין איש, אלא איש לדרכו פנו, לעסקים שלהם, לדרכים שלהם, איש לבצעו מקצהו, בבצע של העולם הזה, לירש את העולם הזה, ואינם מצד אלו שנאמר בהם אנשי חיל, יראי אלהים, אנשי אמת, שנאי בצע, אלא כולם צועקים בתפלה ביום הכפורים כמו כלבים, הב לנו מזון וסליחה וכפרה וחיים, כתבנו לחיים, והם עזי נפש ככלבים שהם אומות העולם שצועקים כנגדו ואין להם בשת פנים, שאין מי שקורא לו בתשובה שיחזיר את שכניתו אל

קונטרס

והראנו בבנינו

בדור הלכותי מקיף, הנותן מענה על כל עניי העולה להר הבית לפרטיותם, לרצונם להעמיק ולהבין את הדעות בנושא לאשרם ולהביע לחקר האמת באמת

החבורת מדברת לדורשי האמת בלבד!!!

קדושת המקום

דעת גדולי ישראל

תשובת הרדב"ז

דעת מורן הערני וצוקל

חסמים ותיעודים

ועוד...

החבורת מקיפה את כל ההלכות ואת כל הדעות בעניי, ראשונים ואחרונים מכל הדורות עד לעשרות הטקסטים החבורת בהסגת והמלצת מורי ועשרי רבי חוקיהו דב הבית קוק שליט"א

החבורת תיתן עם משולחן עני הגי' 15 ש"ח בתשלום רצינות סימיל על סך 053-3140815

למחפשים לפרטיות וצדק וצדק חבורת ריא חסידה ב-3 ש"ח בלבד

עיצוב: א.ו.י. א.א.י. 053229745@gmail.com

סיפורים ומאמרים

ה'ר' עובדיה ז"ל. מוזען הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

מה השינוי הגדול שהל בימים אלו סביב 'איסור העלייה להר הבית'? הר הבית זה הר בית ה' או הר הכרת? האם כל גדולי הפוסקים צריכים לגלח בתער את הפאות והזקן?

הרבה חושבים הר הבית? אסור! יהודים שנמצאים בהר הבית זה כרת... אבל כפי שכבר כתבנו כאן, וכן הארכנו בספר 'אגרות עובדיה' - המקדש בהר ציון באריכות מכל הפוסקים מהגמ' ועד גדולי הפוסקים בדורנו, שלכו"ע אין כרת בהר הבית, ומי שחושב שלא יודעים היכן היה ביהמ"ק שילך ויבדוק בעיון את כל הסוגיות והמציאות בימינו, ויראה דבר אחד ברור, 'המקום אשר בחר ה' יש לו רק כתובת אחת, ואנשים שאומרים בביטחון "אף אחד לא יודע היכן שכן בית המקדש", הם למעשה מעדיים על עצמם שלא טרחו מעולם לבדוק את סוגיות המקדש לעומקן, הם מזכירים את נערי אברהם ששאל אותם האם הם רואים את המקום? אבל הם ענו "לא" כי לא ראו דבר, וזכו שאברהם אמר להם "שבו פה עם המשולח לחמור" (כולנו נזכר בזה כשנקרא את הפיוט "עט שער רצון בראש השנה), מי שמתעצל לפתוח מקורות היסטוריים והלכתיים ומציאות של ימינו פשוט נשאר מחוסר ידיעה אל האמת, וממילא הוא לא יכול לומר: "לא יודעים!"

בראש השנה כולנו נאמר: "ותמלוך אתה הוא ה' אלקינו מהרה על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך", ובאמת ריבונו של עולם אני מתחנן אם יש משהו שיכול להסביר לי איך בדיוק? איך בדיוק אנחנו רוצים שהוא ימלך בהר ציון? האם אנחנו לא צוחקים על הקב"ה בפרצוף? שאנחנו מבקשים שימלך בהר הבית אבל לא מכונים להזיז אצבע למען זה, ואם כבר מזיזים אצבע זה רק לנגח את מי שעולה בטוהרה, לפי ההלכה, נכון אי אפשר להכחיש שמי שעובד את ה' לפי מה שהחברה תגיד ומה יאמרו עלי... ממילא הוא מוכרח לוותר לעבוד את הקב"ה כפי מה שהוא רוצה... אבל זה הנסיון, וזה 'לפוס צערא אגרא', ובכלל מי אמר כל לעלות להר הבית בטוהרה כהלכה ולפרסם כולו שעלית? אתה יכול לעלות להר הבית כמובן לאחר מקווה וכהלכה, ולא חייב לספר שזכית להתקרב לה', וכך גם לא תרגיש שאתה לא בחברה, עד שיגיע היום שתרגיש ויגבה ליבו בדרכי ה' ואז תחליט שאתה מפרסם... כמובן תלמד טוב את הסוגיה שתדע איך להסביר לעוד יהודים מה רצון ה' ומה כל הראיות לכך...

חריפות דברים אלו, נכון שאמנם מעולם לא פסקתי על פיו, אבל מ"מ כך דרך העולם שלא כל אחד מבין כמו השני, וכבר ידוע שגם על הרב משה לוי הורב מאיר מאוזו היו להראש"ל קושיות שלא הסכים עמהם, האם גם שם צריך לומר ח"ו: מי הם בכלל???

ובכלל קשה (על הר' בן פורת) שאמר שהעולים להר הבית שיגלחו את שערות הפאות והזקן בתער, ה' ירחם, אבל אני תמיה מאוד מאוד הרי גדולי הפוסקים היו בעד להקריב קרבנות בימינו גם קודם ביהמ"ק וביאת המשיח, ואיפה בדיוק הם מתכוונים להקריב? וכי בכותל המערבי? מי שיקריב בכותל המערבי חייב כרת כי זה 'שחוטי חוץ', א"כ איפה בדיוק יקריבו? כמובן שזה רק בהר הבית, האם עכשיו נאמר שהתחת"ס ורע"א ומרן השו"ע בכסף משנה והרמב"ם ועוד עשרות פוסקים (והבאנום בספר 'אגרות עובדיה' באריכות את גדולי הפוסקים ראשונים ואחרונים שכותבים שצריך להתחיל להקריב קרבנות בימינו, ע"ש), כל גדולי עולם אלו לא מבינים כלום? כל גדולי עולם אלו עליהם נאמר שילכו לגלח את הפאות והזקן בתער? האם גם מרן השו"ע חייב כרת והוא מחטיא את הרבים שכותב שאפי' עכשיו שאנו בגלות אם יתנו לנו רשות להקריב קרבנות אנחנו נקריב - בהר הבית? כיצד נהפכו גדולי הפוסקים לרשעים ולעוברים איסור כרת?

והאמת היא שמדוע עד מאוד להיכן מגיע כוחם של כמה חברי כנסת שדוחפים רבנים לפינות אלו - ודי למבין, ובפרט שנושא זה עלה בדיוק גם לפני הבחירות הקודמות, אבל אז היה הבהל גדול מאוד, אז היה עימנו גדול הדור הגר"מ מאוזו זצוק"ל ששמע את הגינויים על העולים להר הבית ולא שתק כלל, הוא לא היה מסוגל לשמוע דברים שאינם נכונים כלל וכלל, והוא דובר מפורש וזעק מן שייך לומר כרת על מי שעולה בטוהרה רק במקומות המותרים, הרי הם עושים לכולי עלמא... וכי גם עליו הוא יאמר שיגלח זקנו בתער? אריי כמה מדוע דברים אלו! וזה ההבדל בין או להיום, שהיום אינו עימנו להשיב שוב פעם, אך מ"מ אנחנו נעשה כרצון הצדיק שלא הסכים כלל לקבור את האמת תחת האדמה, ולכן אנחנו אמרנו כאן את דברו שאמר בעבר, כי תורת אמת לא מוכרים ולא קוברים אלא מפרסמים את האמת של גדולי רבותינו שכולם אומרים שאין כרת בהר הבית, אלא רק בעזרה ובהיכל, וכאמור אף אחד לא דרך שם, הבחירה אצלך האם לחיות בטעות או בתורת אמת. וכשם שאנו מייבכים וזועקים בפיוט "ידי רשים נחלישים" על כך ש"אין לנו היום דברי ואפוד ופרוכת ותמיים ומוספים ואין קטורת וכפורת לכפר על גיגפים", זעקה זו אמורה לבקוע מעומקא דליבא מתוך רצון אמיתי וכמיהה לשנות את המציאות, ולא כפיוט זמרי פה שנועד רק להיראות טוב על הנייר, מי שמוותר מראש על כל זיק של אחיזה במקום המקדש, ואף תוקף בחריפות את מי שמוטר נפשו לעלות לשם כדין ובטוהרה לאחר טבילה, לכאן לכאן זה מוכיח שפיו וליבו אינם שווים...

ליסיכום: כפי שפתחנו בתחילה, אני יודע שיש מרגישים שהאמת הזו כיוכל לא מכבדת את שני גדולי ישראל אלו, אבל שוב אינינו באים ללול בהם ח"ו, אבל כן אנחנו באים לשאול שאלות שקשות מאוד, ומי שענויין לחשוב שזה רע"א ורצוה להישאר בצ"ע, יכול. אבל מי שרצוה להתחיל ללמוד באמת מה קורה בפנים הגיע הזמן שיעשה זאת וילמד או לחילופין יתרום מממונו להוצאת הספרים שהלואי כבר בחודש הקרוב ישלחו לפרוס ושם יראה הכל מסודר, כל הפוסקים, כל הראיות, כל השיטות, ובעיקר לא רק לצטט שמות של פוסקים אלא להביא מקורות מדויקים לכולם, ושם יראו גם מכתבים בכת"י מכמה דיינים גדולים עולם, וכן מהראש"ל בצעמו לגבי הקרבת קרבנות בימינו... רק צריך את ההשתתפות של כולם, והכי חשוב שנמשיך ונכבד את כל גדולי ישראל, אבל גם נאמר את כל מה שכתוב בהלכה באמת בלי למחוק אותה או להלחם בה...

רבים מעם ישראל נחשפו לאחרונה על חכם (ה' בן פורת) שאמר שמי שעולה להר הבית עדיף שיגלח את הפאות והזקן בתער! ו"ל. ולאחמ"כ אמר הראש"ל הגר"ע יוסף שליט"א שמי שעולה להר הבית חייב כרת, וכמובן שכולם מתים השאלה היא איך מתים, כי אלו שעולים להר הבית מתים אחרת כי הם חייבי כרת, וכו' וכו' עכ"ד. **הבהרה:** אמנם תחילה נבחר שלא יאמרו ויחשבו כאילו חלילה יש ללול בתלמיד חכמים ח"ו, אינו כן ולא זו דרכינו, ומעולם לא נבחר בדרך זו חלילה, אבל כן אנחנו באים לומר כאן את האמת ההלכתית, ואת הקושיות הרבות שיש לנו, וכמו שלמדנו מרן פאר הדור רבינו עובדיה זצוק"ל את דברי הגמ' "לא תגורו מפני איש", ולכן בוודאי שת"ח מובהקים הם וחובה לכבדם ביותר, אך חייב לא פחות לומר את ההלכה, ולא לקבור את האמת ולהסתיר אותה ממי שלא למד את העניינים הללו.

תחילה לא מובן כל כך כיצד יש לומר ברבים שאלו שעולים להר הבית מתים אחרת ח"ו, כי אני לענ"ד יודע שברבותינו אין קשר צורת הפטירה וגיל הפטירה לבין קביעת מעמדו הרוחני של האדם או חטאיו, וכי ר"ע שסרקו את בשרו במסרקות של ברזל (בכיות סא), וכן ר' חנינא בן תרדיון ששרפו אותו יחד עם ספוגים על ליבו וספר תורה (צ"י ת), וכן עוד גדולי עולם, וכן האריז"ל שנפטר רק בגיל 38, וכן ר' נחמן מברסלב נפטר בגיל 39, והשו"ע שנפטר בגיל 42, והרי משה לוי שנפטר בגיל 38, וכן עוד רבים מגדולי שנפטרו ביסורים קשים או בגיל מוקדם מאוד, האם נקבע שהם היו חייבים כרת ולכן מתו מיתות משונות או מוקדם מאוד וכו', וא"כ כיצד אפשר לומר שמי שעולה להר הבית הוא מת אחרת כי הוא חייב כרת, כואב עד מאוד לשמוע כך על ירא"ש גדולים, וכיצד הגיעה ההלכה לפסים חריפים כ"ז? ואפשר אפי' להאריך במקורות מגדולי המפרשים שזה בדיוק להיפך שמי שלא עולה... אבל לא נפרט יותר מדי, והדברים ברורים, ומה עם קרבן פסח שמי שלא מקריב קרבן פסח חייב כרת, ולפני מספר חודשים שאלנו ברדיו את פי הרב אהרן בוטבול שליט"א על זה, ואף הוא לא הבין ואמר "באמת לא יודע למה לא הקרבנו"!!! ומי שעולה להר הבית לפחות מראה שעושה עד היכן שידו מגעת... אבל סוף סוף מי שבורח מקרבן פסח הוא זה שנקנס בחשש עיון כרת, והגיע השעה שנתעורר.

ועוד יותר תמוה וקשה לשמוע מרב גדול ת"ח שבקי בהלכה שיש חייב כרת על כניסה להר הבית, בעוד שלהלכה אין אף פוסק שאומר זאת, הרי דבר פשוט הוא שטמא מת שחייב כרת זה רק אם נכנס למחנה שכינה שזה ההיכל קוד"ק והעזרות, אבל בהר הבית הוא מותר להכנס לאחר טוהרה במקווה, (רמב"ם ביאת מקדש פ"ג ה"ט ו"ב). וא"כ כיצד יתכן לומר ברבים הלכה שלא מציאותית עם כל הפוסקים? ועוד מה שייך להביא רשימה ארוכה שכיוכל כל הפוסקים סוברים שיש כרת בהר הבית, הרי כל אלו שאמרו כרת זה בגלל שהיו נכנסים להיכל ולעזרות, אבל בהר הבית אין כרת, ואם הראש"ל לא ידע שהיום אף אחד לא נכנס להיכל ולעזרות ואין כרת לאף אחד, א"כ כיצד ניתן לדבר על ציבור המקפיד כהלכה שהוא מזלזל בכרת? ובכל הרי כל אחד מסכים שאם הייתי אומר על ראובן (לדוגמא) שהוא אכל נבילות וזה באמת לא היה ולא נברא, ה"ו בכלל הוצאת שם רע, וא"כ כיצד ניתן לומר על רבים מעם ישראל ירא"ש שמקפידים קלה כבחמורא, ת"ח מובהקים, שרובם ככולם טובלים במקווה לפני שנכנסים להר הבית, כיצד א"כ מותר לומר שהם עולים ללא טבילה במקווה... הרי לכאן גם זה הוצאת לעז ושם רע ומה אנחנו הקטנים ליד גדולי הדור נאמר, האם לגדולי כן יהיה מותר להוציא שם רע? איני יודע אם מותר, ואם יש למשהו ראיה שלהם מותר שיעדכן כי אני לא מכיר, שוב, אינינו באים חלילה ללול ח"ו אלא תורה וללמוד אנו צריכים, כיצד ניתן לחטל דופי בפרהסיא במי שלא עשה שום איסור?

ועוד קשה שנאמר על רב אחד איזה ספרים יש לו... הוא לא מגיע לקרסוליים של גדוים... גם כאן קשה לענ"ד ולא מובן לי

למען תספר

הר' דניאל הי"ו סיפור בענייני המקדש

הכסף לא בא לבד

בצר לו, הבין הבן כי אין לו כל ברירה אחרת. בחודש השלישי הוא הלך באמת למוכר הפחמים, והשכיר את עצמו לעבודה קשה. במשך חודש תמים סחב שקים כבדים, כתפיו נמרטו, ידיו סדקו ובגדיו נקרעו לגזרים. הוא יגע כפי שלא יגע מימיו. בסוף החודש קיבל בדין ובצדק עשרת אלפים רובל – משכורת שהרוויח בזיעת אפו. באותו ערב נכנס אל אביו, עיף אך גאה, והניח את הכסף על השולחן: "אבא, הפעם זה אמיתי! עבדתי קשה, הנה גייע כפיי".

האב הביט בכנו, הרצין את פניו, צעק: "די! אמרתי לך שאי אפשר לרמות אותי!" – והושיט את ידו לקחת את הכסף ולהשליכו לאש. באותו רגע זינק הבן קדימה, תפס בידו של אביו וזעק מקירות ליבו: "אבא, לא! בבקשה, לא! אם אתה לא מאמין לי – אל תיתן לי את המפעל, אך אנא ממך, אל תשרוף את הכסף הזה! ירקתי דם עבורו, עבדתי עבורו חודש שלם!" חיוך רחב פשט על פניו של האב. הוא חיבק את בנו בחום ואמר: "עכשיו, בני, אני יודע שאתה דובר אמת. כשכסף מגיע בקלות – לא אכפת לך שהוא נשרף. אבל כשאדם יגע ועמל על משהו, הוא מוכן להילחם עליו בכל כוחו. רק מי שידע מהי גייעה, יוכל לשמור על המפעל המשפחתי ולהצמיד אותו קדימה".

בראו גיגח מוסר.

ואנחנו נמצאים בערב יום-הדין יום ראש השנה, ובכן, הבא נתבונן כיצד ציינו אבותינו את היום הקדוש הזה (עשרה פ"ג) "ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים וזרבלל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל... מיום אחד לחדש השביעי ההלול להעלות עלות לה' והיכל ה' לא יסד" בראש השנה העם השב לעצמם ממשך להתקדם בכיוונה של נבואת הגי' שנאמרה באחד לחדש השביעי הוא ראש חדש אלול (הגי פ"א פס"ד) "וזה דבר ה' ביד הגי' הנביא לאמר העת לכם אתם לשבת בתוככם ספונים והבית הזה הרב?" כולנו יודעים היטב כיצד לאשוב בתשובה כהיד, אך פה בא הנביא ומלמדינו כיצד שבים בתשובה כעם. והדרך היא לכוון שוב את בית חינוך מקום השראת השכינה בתהליכים. המקדש הוא עדות ברורה שה' הוא אלוהי ישראל, במקדש אמרו בכל ימות השנה כמו ביום כיפור בשכמל"ו בקול (ועד היום נהגים כך בהר הבית). כפי שזיתן לראות כל מה שקשור לקידום נושא הר הבית והמקדש לא בא בקלות, אך כפי שלמדנו מהסיפור מה שבא בעמל וגייעה הוא בר קיימא. בואו ונקבל על עצמנו בל"ז לקראת השנה החדשה, ללמוד את סוגיית העלייה להר הבית ולהתקרב אל המקדש.

בעיר אחת ברוסיה הרחוקה חי בעל מפעל עשיר וירא שמיים. את אימפריית הטקסטיל הענקית שלו בנה בשתי ידיו: עוד כשהיה נער צעיר, לאחר שמת אביו והותיר את אימו בעוני מרוד, נאלץ לצאת לעבוד במקום ללמוד. הוא עבד כשוליה אצל חייטים תמורת פרוטות מעטות, אך במסירות ובחריצות פרנס את אימו ואת עצמו. לאט-לאט למד את אומנות התפירה, חסך פרוטה לפרוטה, פתח חנות קטנה, עד שהפך אותה למפעל הטקסטיל המצליח ביותר במדינה. אולם, בנה היחיד של המשפחה גדל בתוך אושר ועושר. הוא חיה חיי פינוק ובטלה, מעולם לא ידע מזה מחסור ולא חווה גייעה מה היא. כאשר זקן האב, הוא הבין שאם ברצונו שבנו ינהל את העסק המשפחתי ביום מן הימים, עליו ללמוד מוסר עבודה ודרך ארץ על כשרו. פנה האב לבנו ואמר: "בני אהובי, על המפעל הזה עמלת כל חיי. כעת, כשרבו ימיי, ראוי ונכון שאתה תירש את האימפריה ותהיה אחד מעשירי רוסיה. אך כבר אמרו חכמינו: 'אין חכם כבעל הניסיון'. מנהל שאינו יודע מהי עבודה קשה, לא יוכל להחזיק בעסק. לכן, צא לרחוב, חפש לך עבודה והבא הביתה משכורת של חודש מלא. אם אראה שיש בך מוסר עבודה ראוי – תקבל את המפעל. אם לא – אסגיר אותו לאחד מעובדי הנאמנים". הבן, שמעולם לא התמודד עם קושי, לא לקח את הדברים ברצינות והמשיך בהרגליו. רק ימים ספורים לפני תום החודש נזכר בדברי אביו ונתקף חרדה. בצר לו, פנה לאימו בתחנונים. האם, שרחמיה נכמרו על בנה היחיד, אמרה לו: "אל תדאג, בני. אתן לך מעות משלי, תגיש אותן לאביך ותאמר שעבדת קשה".

ביום המיועד ניגש הבן לאביו, הטיח שקית ובה עשרת אלפים רובל על השולחן ואמר: "הנה, אבא, עבדתי והבאתי משכורת!" הביט האב בכסף, האדימו פניו, ואמר: "איך לא תבוש לשקר? את הכסף הזה לקחת מאימך! מכסף שלא עמלת עליו לא יצא לך דבר." בו במקום, לקח האב את כל הסכום והשליך אותו אל תוך אה התנור הבורע במרכז החדר. הבן הביט בכסף הנשרף, משך בכתפיו ויצא. הפעם הבין הבן שאביו אינו פתי. הוא יצא לרחוב, מצא עבודה כשולית נגר ועבד חצי יום, אך מור מאוד נשבר מהמאמץ הפיזי וחזר לבטלותו. בסוף החודש שוב רץ לאימו: "אמא, בבקשה! הפעם נעשה זאת מקצועי יותר." האם נתנה לו שוב עשרת אלפים רובל. הבן לכלך את פניו בפחם, קרע מעט את חולצתו, נכנס לאביו ואמר: "אבא! עבדתי כל החודש אצל מוכר הפחם! ידי נתפחמו, בגדיי נקרעו, וזו משכורת!". הסתכל האב בכנו, נענע בראשו ואמר: "שוב אתה חושב שאביך תמים?" ובלעג קל תפס את השקית והפיל אותה אל האש הלוחטת. הבן שוב לא הגיב, אך בליבו השתנאה מחשבה שאביו ניחן ברוח הקודש.

הלכות קודם עליה להר הבית

בעל קרי אסור מן התורה להכנס בהר הבית עד שיטבול, ולכן חייב כל אדם טרם כניסתו להר הבית לרחוץ כל גופו במים חמים, ולחפוף שערו קודם שטובל, ולבדוק ולעייין בכל גופו שאין לו זיעה ושאר חציצה, וכן לבדוק שאין לו קשרים בשערות או בזקנו קודם שטובל. ורק דברים שדרך להקפיד עליהם יש להסירם לגמרי שלא יהיו לו חציצה, אבל אם לא רגיל להסיר את אותם כתמים שיש עליו כשיש לו אירוע חשוב אינם חוצצים. והטבילה במקוה היא רק במקוה שכשר לטבילה דאו' – שמועיל הלכתית גם לנשים.

העלון מוקדש

להצלחת וישועה: חיים ורמי בני יפה בכל העניינים. יעקב ומשה חיים בן אסתר. להצלחה בכל העניינים: הרב דוד שרן וב"מ מטבריה, וכן אברכים ת"ח מירושלים ומהעיר 'מעלות' רבני ברק. וקריאת אתה ועוד, שמדפיסים את העלון מידי שבוע במאות עותקים לזיכוי הרבים! וקנאת סופרים תרבה חכמה... כל אחד מוזמן לזכות לשלוח בקשה במיל ולקבל את העלון ולהדפיס בעירו, וזוכה במאות שעות של תורה.

עליית וזושעת

מאת הר' אליהו הי"ו

מחסידי ה' על העולים להר הבית חכתי לראות זאת בחוש עשרות פעמים בזמן כ"כ קצר, שה' ממש מראה לי שהוא שומע את תפילות מיד כשאני מתפלל, ולאחרונה הרגשתי זאת שוב, שהיה קצין בכיר בהר הבית שהציק לנו מאד בזה שהיה ממש מחפש על מה להעניש עולים בהרחקה וכדו', וגם חבר מהעולים מנתיבות הורחק על ידו בגלל שקטף עלה מעץ לימון על מנת לברך עצי בשמים, וממש התפללתי לה' בביתו שיסלק את הרשע הזה מהבית שלו לגמרי, ובאמת שבועים אחר כך התבשרתי בהיותי בהר הבית שהעבירו אותו מבית ה' לתמיד! למרות שהיה בתפקיד קצין שזה נדיר שיקרה, תודה לה' הטוב ומטיב.

דרושים מהזיקים להצטרף בשותפות הפצת העלונים שמודפסים במאות עותקים

בכמה מקומות בארץ ב"ה לזיכוי הרבים ניתן להתקשר לפ"ל: 054-8406387

ניתן להקדיש להצלחה לרפואה לזרעש"ק ולהבדיל לע"נ... ורבים ראו ישועות...

לקבלת העלונים, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

שאלת השאלות

הר' עובדיה י' הי"ד
מועד הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

מה חשב החפץ חיים, וממה הוא הדריע?

כתב מרן החפץ חיים - בספרו שמירת הלשון (ח"ב פ"ז) והנה אם הייתה לנו רשות לבנות בית המקדש והיה צריך כסף לזה, ידוע דכל אחד מישראל היה מנדב בנפש חפציה כל מה שבכוחו לזה כדי שיהיה לו חלק בהבית המקדש... עכ"ל, וא"כ גם ה'חפץ חיים' תמיד תפס והבין שחסר לנו רק אישור כדי לבנות, ולכן בדבריו הרגיש שכל ישראל מיד יתורמו למען מצוה זו, אך בעוה"ר הוא לא עימנו היום, ודבריו לא רק שנשכחו אלא נהפכו ונשתחיתו למשועממים... וכבר אמר דוד המלך ע"ה לעם ישראל: "ויצו דוד לכל שרי ישראל לעזור לשלמה בנו... עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש לה' אלקיכם, וקומו ובנו את מקדש ה' האלקים" (דברי הימים א' פרק כ"ב פ"ז - י"ט). ומדברי דוד המלך למדנו שמי שדורש את ה' זה לא רק לבקש מה' ולהתפלל שיהיה בית המקדש, שזה חשוב מאוד אבל לא רק זה העיקר, אלא מי שדורש את ה' זה לקום בפועל לבנות את בית המקדש.

עוד כתב מרן החפץ חיים: "אליהו לא ילמד כל אחד ואחד את הדברים שיכול היה ללמוד לבד, אלא יאמר - היה לכם ללמוד בעצמכם קודם שבאתי". לכן אין לנו להמתין למשיח וכד' שהם יסבירו לנו גם את הלכות עליה להר הבית או איך מתכוננים לקרבן פסח, כי את זה אנחנו יכולים ללמוד עכשיו בעצמנו. והוסיף עוד: ויש ששואלים וכי למדת את כל התורה? וכי חסר לך מה ללמוד? ?? אבל מרן החפץ חיים ענה שם תשובה: "כידוע שלומדים כמה מסכתות שרובם לא שייכים בזמן הזה, כגון סנהדרין מכות ויבמות ועוד, וגם הלומדים נשים נזיקין עפ"י רוב אינם לומדים את ההלכה למעשה, וגם אלו שלומדים למעשה מדוע לא יקדישו זמן גם ללימוד קדשים, ובפרט לכהנים שדבר זה יהיה נוגע להם למעשה ממש שודאי לימוד זה הוא חיוב. (והר"י כל זה בספרו תורה אור פרק ב', צפית לישועה פרק ג', ובהקדמה לסיפורו 'ליקוטי הלכות'). ואני הקטן מוסיף על דבריו שיש מצוה אחת, אבל יש מצוה שהיא מביאה לעוד עשרות ומאות מצוות, וזו מצוות עליה להר הבית שע"י שאנחנו נהיה שם נוכל בקרוב לזכות להקריב קרבנות ואף לבנות את בית המקדש, שרק בהר הבית יש לנו עוד מאות מצוות, א"כ האם לא שווה לקיים מצווה אחת וכך לזכות לעוד מאות מצוות דא"י ??

לשיעורים בענייני הר הבית 054-8406387

בכל שבוע יש אפשרות להצטרף לנסיעה להר

בית ה' (בוריזות) לאחר טבילה במקווה.

למעוניינים מתיבות: 054-8406387

למעוניינים מבני ברק: 055-6764266

לקבלת העלוניים, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

תמונות השבוע

זכינו שאנחנו מדי יום מתפללים על חזרת השכינה למקומה, בעוד המקום הקדוש ביותר בעולם שרוי בשממה משפילה, אבל לא זכינו לגמרי, כל זמן שניסיון של יהודים לעלות לשם בטהרה מוחלטת נתקל בחרמות, בנידויים ובקיתונות של מים רותחים מראשי הציבור המכריזים עליהם דיני כרת למרות שזו שגגה חמורה שאין לה מקור בהלכה? מתי יגיע היום ונשוב אל ה' באמת ואז הוא ישוב וירחמנו...? לראות יהודי בטהרה בהר הבית אנשים זועקים... אבל כשבהר הבית יושב הגוי הרשע הזה שבתמונה שמעודד את המחבלים לעשות פיגועים בירושלים - זה בסדר... זה טוב... רק יהודים שמסלקים את המחבלים הללו מהר הבית, רק את זה לא רוצים!! מעניין למה, אולי נבדוק האם יש משהו בסקרים שעולה ויש משהו אחר שיורד ונבין מה קורה כאן? הרי מה ההיגיון לצעוק על יהודי שנכנס בטהרה ולהיות שאנו על מחבלים הכי טמאים במקום הכי קדוש - קודש הקודשים??!

ספר אגרות עובדיה

"המקדש בהר ציון"

כ 500
עמודים
מחירים
מתאימים

ספר אגרות עובדיה

"המקדש בהר ציון"

הספר כבר מוכן להדפסה אבל חייב את התמיכה שלכם, הספר שמקיף את סוגיית העליה להר הבית, כל הראיות על חובת בנין בית המקדש, למה אין רבנים שמפרסמים בפומבי בכל עניינים אלו? מי הרב שתלה שלטים לא לעלות להר הבית והוא בעצמו היה עולה? כל הראיות על מיקומו של בית המקדש במדויק. פתרון כל הטענות החששות והספקיות שקיימות בימינו סביב הקרבת הקרבנות, ופרה אדומה, ובניית מזבחה בימינו, מי הם גדו"י שתמכו בהקרבת קרבנות בימינו, מכתבים נדירים על התומכים בהקרבת קרבנות בימינו כולל מאת דיינים ואף מהראש"ל"צ הגר"צ יוסף שליט"א, מה השיב מרן הגר"ע יוסף זצוק"ל על מי שטען שאין להקריב קרבנות בימינו... הספר משולב במאות תמונות מעל הר הבית ומתחזת הר הבית, תמונות ותיעודים שלא מפורסמים, ועוד אלפי דברים נדירים, כל זה מומזין לכהן תומכים כדי להפיץ את האור בעולם.

כל התורם 360 ₪ להוצאת הספרים יזכה גם בזכות עצומה, וגם בספר שיגיע אליכם עד הבית, הזדמנות שאסור לפספס לתרומות חייג עכשיו לפ"ל או למייל:

a0583229745@gmail.com

